บทที่ 5
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผลการพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์การละเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ผู้วิจัยขอนำเสนอตามลำดับต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย
2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
3. สรุปผลการวิจัย
4. อภิปรายผล
5. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์การละเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยการจัดประสบการณ์การละเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2

3. เพื่อเปรียบเทียบความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ด้วยการละเล่นพื้นบ้านของไทย มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดประสบการณ์การละเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดประสบการณ์การละเล่นพื้นบ้านของไทย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

1.2 ตัวแปรตาม คือ ความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาผลการพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์การละเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ได้ผลการวิจัยดังนี้

1. แผนการจัดประสบการณ์การละเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.59/82.85 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

2. ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยการละเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6974 หมายความว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนคิดเป็นร้อยละ 69.74

3. นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่เรียนรู้ด้วยการจัดประสบการณ์การละเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยการจัดประสบการณ์การละเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยคะแนนความพึงพอใจรายข้อระหว่าง 2.64-3.00 และมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.81 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.35

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยการจัดประสบการณ์การละเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ปรากฏผลดังนี้

1. แผนการจัดประสบการณ์การละเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.59/82.85 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80 ทั้งนี้เนื่องจาก

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
PANSAKDI MAHAPRADAKHAM UNIVERSITY

1.1 แผนการจัดประสบการณ์การละเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ได้ผ่านกระบวนการขั้นตอนในการจัดทำอย่างมีระบบ และวิธีการเขียนแผน การจัดประสบการณ์ที่เหมาะสม โดยการศึกษาจากหลักสูตร คู่มือครู เนื้อหาเทคนิควิธีการจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดประสบการณ์สำหรับชั้นปฐมวัยเพื่อเป็นแนวทางและได้ผ่านการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องตามข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รวมทั้งผ่านการตรวจสอบประเมินความถูกต้องจากผู้เชี่ยวชาญ ผ่านการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพ โดยนำผลการทดลองไปปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง

1.2 แผนการจัดประสบการณ์การละเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น นับเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่เกิดจากการนำเอากิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านมาใช้ในการจัดประสบการณ์ให้กับนักเรียน เพราะการเล่น ทำให้เด็กเกิดความรู้สึกเป็นอิสระ สนุกสนานเพลิดเพลินและพร้อมที่จะกระทำกิจกรรมนั้นซ้ำ เมื่อเกิดความสนใจและพอใจ โดยไม่ต้องใช้การให้รางวัลหรือการทำโทษมากระตุ้น นักการศึกษาในปัจจุบันจึงถือว่าการเล่นคือการทำงานของเด็ก และถือว่าการเล่นเป็นกิจกรรมหลักที่เด็กทุกคนจะทำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเด็กระดับปฐมวัย ดังนั้นการเล่นถือเป็นกิจกรรมที่สำคัญในชีวิตเด็กทุกคน เด็ก มีโอกาสทำการทดลองสร้างสรรค์คิดแก้ปัญหาและค้นพบด้วยตนเอง (สุภาภรณ์ สงนวน. 2551 : 3-4) และปัจจัยสำคัญที่ทำให้การจัดประสบการณ์การละเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80 ทั้งนี้เนื่องจากการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3-5 ปี จะไม่จัดเป็นรายวิชา แต่จัดในรูปของกิจกรรมบูรณาการผ่านการเล่น เพื่อให้เด็กเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงเกิดความรู้ทักษะคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเกิดการพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคมและสติปัญญา (กรมวิชาการ. 2546 : 20) ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ กฤษณา บุตรพรม (2546 : 114-121) ได้ศึกษาการพัฒนาพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ โดยใช้การละเล่นพื้นบ้านของไทยในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 โรงเรียนบ้านชัยศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ ภาคเรียนที่ 2 จำนวน 18 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดประการณ์พัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์โดยใช้การละเล่นพื้นบ้านของไทยมีพฤติกรรมทางสติปัญญาด้านทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ด้านการเปรียบเทียบ ด้านบอกตำแหน่ง ด้านการนับจำนวน ด้านการสังเกตและด้านการเรียงลำดับ รวมทุกด้านมีคะแนนเฉลี่ย 9.80 คิดเป็น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ร้อยละ 81.67 และคะแนนเฉลี่ยของการประเมินพัฒนาการหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนคิดเป็นร้อยละ 86.11 และ 58.89 ตามลำดับ แสดงว่านักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนสูงขึ้นและสอดคล้องกับการศึกษาของ สุธิดา หงส์ศรีหม่น (2547 : 81-88) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ เพื่อเตรียมความพร้อมทางคณิตศาสตร์ ชั้นอนุบาล 2 กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นอนุบาล 2 โรงเรียนบ้านจัมปา อำเภอโพธิ์ชัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการ สำหรับเตรียมความพร้อมทางคณิตศาสตร์ของนักเรียน ชั้นอนุบาล 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.27/92.53 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ 80/80

2. ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนด้วยแผนการจัดประสบการณ์การละเล่นพื้นบ้านของไทย ในการเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6974 หมายความว่า นักเรียนมีคะแนนประเมินหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนคิดเป็นร้อยละ 69.74 ทั้งนี้เนื่องจาก กิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญในการที่จะส่งเสริม หล่อหลอม ปรับเปลี่ยน ปรับปรุง พฤติกรรมทางด้านสังคมในทางที่ดีให้เกิดขึ้นกับตัวเด็กเพราะขณะที่เด็กเล่นนั้นเด็กได้รู้จักการปรับตัวให้เข้ากับเพื่อน ๆ รู้จักการเจรจาสนทนา คบหาสมาคมกับกลุ่มเพื่อน ดังนั้นถ้าเราเข้าใจความสำคัญเข้าใจธรรมชาติของการเล่น และเปิดโอกาสให้เด็กได้รับประสบการณ์ การเล่นในสิ่งที่เด็กพอใจ และหาวิธีการส่งเสริมให้เด็กเกิดการเรียนรู้พัฒนาการทางสังคมได้อย่างเหมาะสมย่อมจะทำให้เด็กมีประสบการณ์ในการที่จะปรับตัวให้เข้ากับสังคม และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข (วีรพงศ์ บุญประจักษ์. 2545 : 26) และการเล่นมีความสำคัญต่อวัยเด็กมาก "การเล่นกับเด็กเป็นของคู่กัน" ตรงข้ามหากเด็กคนใดหงอยเหงาเศร้าซึม ย่อมเป็นเด็กมีปัญหาแน่นอน อีกทั้งยังเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคมและสติปัญญาของเด็กไปพร้อมกัน นอกจากนี้ยังเสริมสร้างนิสัยที่ดีให้กับเด็กในการรู้จักเคารพกฎระเบียบ กติกา มารยาท รู้จักแพ้ รู้จักชนะ สร้างความสามัคคีในหมู่คณะ อันจะส่งผลให้มีการพัฒนาทางสังคมต่อไป (ทิพวรรณ คันธา. 2542 : 1) ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ กรรณิกา ทวีนันท์ (2547 : 74) ได้ศึกษาการจัดประสบการณ์เพื่อเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ด้วยกิจกรรมเกมการศึกษาจากสื่อธรรมชาติ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดประสบการณ์เพื่อเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ด้วยกิจกรรมเกมการศึกษาจากสื่อธรรมชาติ นักเรียนที่เรียนด้วยเกมเกมการศึกษาจากสื่อธรรมชาติ มีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 70.83 สอดคล้องกับงานวิจัยของ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

จารุศักดิ์ รัตนรังสิกุล (2548 : 15-105) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความพร้อมทางคณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ผลการวิจัยปรากฏดังนี้ รูปแบบการสอนที่พัฒนา มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ .5559 แสดงว่านักเรียนมีความพร้อมทางคณิตศาสตร์หลังจากเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียน ร้อยละ 55.59 และสอดคล้องกับประกายทิพย์ แลบัว (2547 : 108-112) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์แบบบูรณาการด้วยการละเล่นในท้องถิ่น ชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 36 คน โดยใช้วิจัยเชิงปฏิบัติการตามรูปแบบของ Kemmis และ MaTaggart ซึ่งดำเนินการศึกษาใน 2 วงจร ผลการศึกษาพบว่า (1) วงจรปฏิบัติการที่ 1 ผลการจัดประสบการณ์เชิงปริมาณ และผลการปฏิบัติการเชิงคุณภาพพบว่าการจัดประสบการณ์มากระตุ้นความสนใจและความสนุกสนานในการร่วมกิจกรรมได้เป็นอย่างดี

3. ความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่เรียนรู้ด้วยการ จัดประสบการณ์การละเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจาก กิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนเกิดความพร้อมทางคณิตศาสตร์ นักเรียนจะต้องได้รับความสนุกสนานตื่นเต้นควบคู่ไปกับเนื้อหา ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนชอบเรียนคณิตศาสตร์และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนคณิตศาสตร์มากขึ้น และในขณะจัดประสบการณ์โดยใช้การละเล่นพื้นบ้านของไทย เด็กก็ชอบและมีความสุขสนุกสนาน เพลิดเพลิน มีความกระตือรือร้นและสนใจที่จะเล่น ช่วยส่งเสริมพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ - จิตใจ สังคมและสติปัญญา การที่เด็กเกิดพฤติกรรมทางสติปัญญาด้านทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์จากการจัดประสบการณ์การละเล่นพื้นบ้านของไทยนั้น ส่วนหนึ่งมาจากการที่ครูมีบทบาทในการยั่วยุให้เด็กเกิดความอยากรู้ อยากทำกิจกรรม พูดชมเชยให้กำลังใจเด็ก ๆ แสดงอาการตอบรับให้กับเด็กในเวลาที่เด็กประสบความสำเร็จในการเล่น การที่เด็กได้รับสิ่งเหล่านี้บ่อย ๆ จะทำให้เกิดความมั่นใจ และสามารถจดจำได้นาน ซึ่งถือว่าเป็นการพัฒนาสติปัญญาอีกระดับหนึ่ง การละเล่นพื้นบ้านของไทยบางชนิด สามารถพัฒนาพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ได้หลายด้าน เช่น การเล่นโพงพาง สามารถพัฒนาให้เด็กเกิดทักษะด้านการสังเกต ความเหมือนและความแตกต่าง การเปรียบเทียบขนาดรูปร่าง เปรียบเทียบความสั้นยาว เมื่อเด็กได้รับการจัดประสบการณ์โดยการละเล่นพื้นบ้านของไทยหลายชนิด จะทำให้เด็กได้ฝึกทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ซ้ำกันหลาย ๆ ครั้งจึงทำให้เด็กได้ฝึกทักษะ และมีการพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ได้ดีขึ้นและสอดคล้องกับหลักการ ปรัชญาและพัฒนาการของเด็กระดับก่อนประถมศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แห่งชาติ. 2541 : 3) สอดคล้องกับบูรชัย ศิริมหาสาคร (2545 : 53) ได้อธิบายเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กก่อนประถมศึกษาอายุ 3-6 ปี ไม่เน้นการสอนความรู้เป็นรายวิชาแบบชั้นประถมศึกษาหรือมัธยมศึกษา แต่จะจัดกิจกรรมแบบบูรณาการให้นักเรียนเรียนผ่านการเล่นหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ เรียกว่า "Active Learning" หรือ "การเรียนรู้ผ่านการเล่น" เพราะการเล่นคือ การเรียนรู้ของเด็ก (Playing is Learning) นักการศึกษาบางท่านเรียกวิธีสอนแบบนี้ว่า "Play Way" หรือ "การสอนแบบเล่นปนเรียน" คือใช้การเล่นที่เด็ก ๆ ชอบทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข เพราะธรรมชาติของเด็กชอบเล่นอยู่แล้ว การสอนแบบเล่นปนเรียนจึงเป็นวิธีการที่สอดคล้องกับความสนใจและธรรมชาติของเด็ก ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ มณี ผ่านจังหาร (2545 : 64) ได้ศึกษาสร้างเสริมลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์ของเด็กปฐมวัยด้วยกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้าน กับนักเรียนอนุบาล จำนวน 60 คน เป็นนักเรียนชาย -หญิง อายุ 4 -6 ปี ที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นอนุบาล ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 ของโรงเรียนบ้านดงแจ้งโนนสูง และโรงเรียนบ้านนาวี จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า หลังการทดลองเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านมีลักษณะที่พึงประสงค์มากกว่าเด็กปฐมวัยที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรมละเล่นพื้นบ้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 และสอดคล้องกับ ศิริพร เลิศพันธ์ (2548 : 110) ได้ศึกษาผลการพัฒนาทักษะทางสังคมด้านการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นของเด็กปฐมวัย โดยใช้กิจกรรมการละเล่นพื้นบ้าน กลุ่มตัวอย่าง 32 คน นักเรียนชาย-หญิง ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโพนขวาว และโรงเรียนเมืองทุ่งวิทยา จังหวัดร้อยเอ็ด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 32 คน ผลการศึกษาพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านมีทักษะทางสังคมด้านการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นมากกว่าการจัดกิจกรรมการเล่นกลางแจ้งตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ต่อการเรียนด้วยการจัดประสบการณ์การละเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.81 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.35 อยู่ในระดับมาก เนื่องจากการจัดประสบการณ์การละเล่นพื้นบ้านของไทย เพื่อเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 เป็นการเรียนรู้ผ่านการเล่นหรือการสอนแบบเล่นปนเรียน คือใช้การเล่นที่เด็ก ๆ ชอบทำให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีความสุข เพราะธรรมชาติของเด็กชอบเล่นอยู่แล้วการสอนแบบเล่นเป็นเรียนจึงเป็นวิธีที่สอดคล้องกับความสนใจและธรรมชาติของเด็ก (บูรชัย ศิริมหาสาคร. 2545 : 53) การเล่นคือการพักผ่อนชนิดหนึ่งของเด็ก ขณะที่เด็กเล่นได้แสดงออก ได้ผ่อนคลายความตึงเครียด เกิดความเพลิดเพลิน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

จากการเล่นจึงเป็นการพักผ่อนในตัวด้วย (อารมณ์ สุวรรณปาล. 2547 : 223) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ต้องใจ คล่องตา (2549 : 131-134) ได้ศึกษาการพัฒนาผลการจัดประสบการณ์การเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยใช้การละเล่นของเด็กไทย กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนบ้านกงพาน จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 30 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการจัดประสบการณ์เพื่อการเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ จารุศักดิ์ รัตนรังสิกุล (2548 : 15-105) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความพร้อมทางคณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 44 คน ผลการวิจัยปรากฏดังนี้ นักเรียนที่เรียนด้วยโดยรูปแบบการสอนที่พัฒนามีพฤติกรรมในการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้ที่จะนำรูปแบบการจัดประสบการณ์การละเล่นพื้นบ้านของไทย ในการเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ควรทำความเข้าใจในการจัดลำดับขั้นตอนการจัดประสบการณ์ให้ชัดเจนก่อนนำไปใช้จริง

1.2 การจัดประสบการณ์การละเล่นพื้นบ้านของไทย ในการเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ควรเพิ่มระยะเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมให้มากกว่านี้เพื่อให้นักเรียนที่มีการพัฒนาการช้าได้มีโอกาสและระยะเวลาเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะทำให้นักเรียนที่มีการพัฒนาการช้าสามารถปฏิบัติกิจกรรมไปพร้อม ๆ กับเพื่อนคนอื่น ๆ ได้

1.3 การละเล่นพื้นบ้านมีประโยชน์และมีคุณค่ายิ่งถ้าสถานศึกษาสามารถนำมาจัดทำเป็นหลักสูตรท้องถิ่น ทั้งนี้เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมและเป็นอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นให้คงอยู่แก่อนุชนรุ่นหลังสืบไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาการจัดประสบการณ์การละเล่นพื้นบ้านของไทย ในการเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ในระดับชั้นที่สูงขึ้นไป

2.2 ควรศึกษาการเตรียมความพร้อมด้านอื่น ๆ โดยใช้การละเล่นของเด็กไทย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY